

Lysabild

Valraven

I træets øverste grene
Sad en pige så alene
Et ansigt sig spejlede i tællelampens skær

Borte var alle hun havde haft så kær
Og dødens vind den strejffede hendes kind

I træets øverste grene sad en pige så alene
Men håbet det boede i hendes unge sind
Som lyset det flakkede i den røde aftenvind
Og livet kyssede hendes kind

Alene de andre er døde
Alene alle er døde
Alene resten er døde
Lys mit lys

3 mile derfra sad i sorg en ungersvend
Han troede ej mere han skulle få en ven
Modløs han stirrede mod aftenhimlen grå
I det fjerne et glimt ud i mørket han så

Han løb over stok og han løb over sten, gennem mos og krat og f
orrev sine ben
Men ensom at være det ville han ej, og ran så af sted på den la
nge mørke vej
Han løb over mark og han løb gennem skov, alt imens pigen sad
i træet og sov
Han løb gennem hegn og han løb gennem krat, han stred sig igenn
em den mørkeste nat
Alene de andre er døde Alene alle er døde Alene resten er døde
Lys mit lys